

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0138 van 20 oktober 2015
in de zaak 2010/0683/A/3/0697

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Patrick PEETERS en Thomas DREIER
kantoor houdende te 1000 Brussel, Terhulpesteenweg 120
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 24 juni 2010.

Met deze beslissing heeft de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor de aanleg van een ondergrondse aardgasvervoerleiding onder de

Het betreft een perceel gelegen te
en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De behandeling van de vordering, die initieel was toegewezen aan de tweede kamer, wordt op 29 september 2010 toegewezen aan de derde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 19 oktober 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Patrick PEETERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 14 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 4 februari 2011 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig werd ingediend. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 26 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de *“aanleg onder de ■ van een ondergrondse aardgasvervoerleiding”*.

De aanvraag behelst de aanleg van een ondergrondse betonnen aardgasleiding DN150 onder terreinen momenteel in gebruik als landbouwgrond en onder de expresweg ■. De aardgasleiding dient een warmtekrachtkoppelingscentrale bij een serrecomplex te bevoorraden.

De eerste verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 23 april 2010 een vordering tot vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning van 18 maart 2010 met betrekking tot het

serrecomplex ingesteld. Deze zaak is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/0388/A/3/0444. Met een arrest van 15 oktober 2013 (nummer A/2013/0586) heeft de Raad vastgesteld dat de vordering zonder voorwerp was geworden. Op 15 februari 2013 weigerde de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu in graad van administratief beroep immers de voor het project noodzakelijke milieuvergunning zodat de Raad, gelet op artikel 4.5.1, §2 VCRO, noodzakelijk diende vast te stellen dat de stedenbouwkundige vergunning van 18 maart 2010 van rechtswege was vervallen.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', hoofdzakelijk gelegen in agrarisch gebied en gedeeltelijk in een zone van bestaande snelverkeerswegen en reservatiegebied. De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Zonevreemde woningen'. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag werd niet onderworpen aan een openbaar onderzoek.

■■■■■ brengt op 12 mei 2010 een gunstig advies uit en bevestigt de aanwezigheid van gasleidingen onder hoge druk in de onmiddellijke nabijheid van de geplande werken.

De Polder van het Land van Waas brengt geen advies uit, hoewel zij op 18 mei 2010 voorgesteld heeft om een advies uit te brengen na een plaatsbezoek op het perceel zelf.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 19 mei 2010 een gunstig advies uit.

Het Ministerie van Economische Zaken, Bestuur Energie, Afdeling Gas-Elektriciteit brengt geen tijdig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, district Sint-Niklaas brengt op 28 mei 2010 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 4 juni 2010 een gunstig advies uit.

Op 25 mei 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ het volgende standpunt in:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag behelst de aanleg van een ondergrondse aardgasvervoerleiding DN150 op terreinen momenteel in gebruik als landbouwgrond en onder de voormelde gewestweg. Deze leiding, aan te leggen in een betonnen mantelbuis (DN900) heeft als doel de bevoorrading met aardgas van een vergunde en thans nog niet bestaande warmtekrachtkoppelingcentrale (WKK) behorend bij een vergund en nog niet bestaand serrecomplex.

Principieel kan gesteld worden dat de voorgestelde werken zich situeren onder het niveau van het maaiveld. Ze veroorzaken hierdoor geen visuele hinder, en integreren zich bovendien moeiteloos in de omgeving.

Dat evenwel de gevraagde en vereiste stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van het serrecomplex werd geweigerd bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 03/11/2009. Dat bij beslissing van de deputatie van de provincieraad

Oost-Vlaanderen een vergunning werd afgeleverd op 18/03/2010. Dat in naam van het college van burgemeester en schepenen een verzoekschrift tot nietigverklaring van deze stedenbouwkundige vergunning werd overgemaakt aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen op 23/04/2010.

Algemene conclusie

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt zijn er bezwaren tegen de inwilliging van de aanvraag.

BESLUIT: ongunstig advies gezien:

- de eerder genomen beslissing dd. 03/11/2009 houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een serre met loodsen [REDACTED]

- het verzoekschrift tot nietigverklaring (dd. 23/04/2010) van de vergunning verleend door de deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen 18/03/2010 voor het bouwen van een serre met loodsen [REDACTED] w aarvan exemplaar als bijlage.

...

Op 24 juni 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde het advies van de [REDACTED] en van het Agentschap Wegen en Verkeer, district [REDACTED] stipt na te leven, en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de geldende planologische bepalingen;

Overwegende dat de voorgestelde werken zich situeren onder het bestaande maaiveld;

Overwegende dat er bijgevolg geen visuele hinder zal ontstaan en de werken zich moeiteloos in de omgeving integreren;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] bij beslissing van 3/11/2009 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van het serrecomplex heeft geweigerd;

Overwegende dat door betrokkene tegen deze weigeringsbeslissing beroep werd aangetekend;

Overwegende dat bij beslissing van de deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen de vergunning werd afgeleverd op 18/03/2010;

Overwegende dat door het college van burgemeester en schepenen van Sint-Gillis-Waas een verzoekschrift tot nietigverklaring werd overgemaakt aan de Raad voor Vergunningbetwistingen op 23/04/2010;

Overwegende dat bijgevolg het serrecomplex nog niet bestaande is;

Overwegende dat de aanleg van de aardgasvervoerleiding gekoppeld is aan de oprichting van dit serrecomplex; overwegende dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt;

ALGEMENE CONCLUSIE

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan de aanvraag aanvaard worden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel roepen de verzoekende partijen de volgende schendingen in:

“ ...

Genomen uit de schending van artikel 4.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

De verzoekende partijen wijzen erop dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag dient te beoordelen op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, dat hij in de beslissing zelf de motieven dient te vermelden die afdoende moeten zijn en moeten aangeven waarom wordt afgeweken van adviezen. Volgens de verzoekende partijen is de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening summier en tegenstrijdig.

De verzoekende partijen stellen over de motivering van de verwerende partij als volgt:

“ ...

De GSA neemt akte van de procedure tot nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunning voor dit complex die door verzoekende partijen werd ingesteld. Hij neemt bovendien de argumentatie van eerste verzoekende partij over inzake de onlosmakelijke verbondenheid van huidige aanvraag met de vergunningen voor de bouw van het serrecomplex tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. Hij stelt vast dat "bijgevolg het serrecomplex nog niet bestaande is" maar meent niettemin dat de vergunning kan worden verleend, zonder dat hij uitlegt waarom.

Dit is op zijn minst vreemd te noemen. Verwacht mag worden dat een zorgvuldig handelende overheid, die vaststelt dat het uitvoeren van bepaalde vergunningsplichtige werken samenhangt met de realisatie van andere vergunningsplichtige werken, het verlenen van een vergunning voor de met de initieel vergunde constructie samenhangende werken afwijst zolang de initieel vergunde constructie niet bestaande is. Het zou immers strijdig zijn met de goede ruimtelijke ordening indien een vrij grote ondergrondse aardgasleiding wordt gelegd naar een perceel, gelegen in een open agrarisch gebied, wanneer naderhand blijkt dat de constructie waarvoor deze leiding bestemd is, niet over de vereiste vergunningen beschikt om te bouwen en/of te exploiteren.

Het feit dat voor deze constructie momenteel wel de nodige vergunningen voorhanden zijn, die tot nader orde (nog) niet geschorst en/of vernietigd zijn, is geen tegenargument. Deze vergunningen zijn immers manifest onwettig en dienen (op zijn minst door de Raad voor Vergunningsbetwistingen) conform artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten te worden. Wanneer de onwettigheid van deze vergunningen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld wordt, wordt hierdoor ook de rechtsgrond voor de

bestreden beslissing ontnomen en komt de wettigheid van de bestreden beslissing op haar beurt ook om die reden in het gedrang.

Wat de stedenbouwkundige vergunning voor het serrecomplex, verleend bij besluit van de Deputatie van 18/03/2010 betreft, verwijzen verzoekende partijen naar de middelen die zij in hun verzoekschrift tot nietigverklaring van deze vergunning hebben ontwikkeld. Deze tonen aan dat de stedenbouwkundige vergunning onwettig is omdat de van toepassing zijnde afstandsregels van artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit (KB 28/12/1972) geschonden zijn, en niet of niet afdoende gemotiveerd wordt waarom de vergunning verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening:

...

2.

De verwerende partij wijst erop dat de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning voor het serrecomplex werden verleend, uitvoerbaar en niet-vernietigbaar zijn zodat zij met deze vergunningen terecht rekening heeft gehouden. Nog volgens de verwerende partij is het discours van de verzoekende partijen geheel gekoppeld aan hun kritiek op de stedenbouwkundige en milieuvergunning voor het serrecomplex en laten de verzoekende partijen na aan te tonen dat de thans bestreden beslissing door enige onwettigheid zou zijn aangetast.

3.

De tussenkomen partij treedt in haar repliek in essentie de argumentatie van de verwerende partij bij in zoverre de verzoekende partijen in wezen geen stedenbouwkundige bezwaren uiten ten aanzien van de thans bestreden beslissing en de aanleg van de ondergrondse aardgasleiding. De tussenkomen partij citeert hierbij het advies van de eerste verzoekende partij waarin wordt vastgesteld dat de voorgestelde werken zich onder het niveau van het maaiveld situeren, geen visuele hinder met zich brengen en zich integreren in de omgeving. Nog volgens de tussenkomen partij blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat de verwerende partij de aanvraag heeft getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en dat hierbij niet wordt afgeweken van het advies van de eerste verzoekende partij. De tussenkomen partij wijst er verder op dat niet valt uit te sluiten dat de leiding in de toekomst andere eindklanten zal kunnen bedienen of verbindingen zullen worden gemaakt met de nieuw aangelegde aardgasleiding.

4.

De verzoekende partijen hebben in dit dossier geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Art. 4.3.1. §1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd:

“1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

- a) stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken,*
- b) een goede ruimtelijke ordening”*

Het behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften te oordelen of het aangevraagde desgevallend verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke aanleg en een goede ruimtelijke ordening. Aangezien de verwerende partij in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt, mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke

ordering niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij en in die zin een opportuniteitsoordeel vellen.

2.

De door de tussenkomende partij gevraagde stedenbouwkundige vergunning betreft het aanleggen van een ondergrondse aardgasleiding. De verwerende partij motiveert het bestreden besluit als volgt:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de geldende planologische bepalingen;

Overwegende dat de voorgestelde werken zich situeren onder het bestaande maaiveld;

Overwegende dat er bijgevolg geen visuele hinder zal ontstaan en de werken zich moeiteloos in de omgeving integreren;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] bij beslissing van 3/11/2009 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van het serrecomplex heeft geweigerd;

Overwegende dat door betrokkene tegen deze weigeringsbeslissing beroep werd aangetekend;

Overwegende dat bij beslissing van de deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen de vergunning werd afgeleverd op 18/03/2010;

Overwegende dat door het college van burgemeester en schepenen van [REDACTED] een verzoekschrift tot nietigverklaring werd overgemaakt aan de Raad voor Vergunningenbetwistingen op 23/04/2010;

Overwegende dat bijgevolg het serrecomplex nog niet bestaande is;

Overwegende dat de aanleg van de aardgasvervoerleiding gekoppeld is aan de oprichting van dit serrecomplex; overwegende dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt;

ALGEMENE CONCLUSIE

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan de aanvraag aanvaard worden.

...”

3.

De formele motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, verplicht het vergunningverlenend bestuursorgaan in haar beslissing de feitelijke en juridische overwegingen op te nemen die aan de grondslag ervan liggen. De belanghebbende zal deze overwegingen dan ook in de beslissing zelf moeten kunnen aantreffen. Deze overwegingen, zowel in feite als in rechte, dienen daarnaast juist, duidelijk, precies en afdoende te zijn.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan zal haar beslissing dan ook op zo'n manier dienen te motiveren dat de belanghebbende in staat wordt gesteld te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de bestreden beslissing concreet werd genomen en in staat gesteld wordt na te gaan of de gehanteerde motieven daadwerkelijk evenredig en daadkrachtig zijn.

Uit de hoger geciteerde overwegingen blijkt dat de bestreden beslissing, met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, wel degelijk een formele motivering bevat. De ingeroepen schending van de formele motiveringswet mist dan ook feitelijke grondslag.

4.

De verzoekende partijen voeren bij de toelichting van hun enig middel aan dat de materiële motiveringsplicht en de goede ruimtelijke ordening geschonden zouden zijn. De Raad merkt op dat de verzoekende partijen hebben nagelaten aan te tonen dat de beoordeling zoals vervat in de bestreden beslissing, gesteund zou zijn op feitelijke en juridische overwegingen die onjuist, onduidelijk en onvoldoende precies zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen geen kritiek uiten op de overweging van de verwerende partij dat de aanleg van een aardgasleiding onder het maaiveld verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. De Raad stelt vast dat de eerste verzoekende partij in haar advies van 25 mei 2010 zelf nog als volgt heeft geoordeeld:

“ ...

Principieel kan gesteld worden dat de voorgestelde werken zich situeren onder het niveau van het maaiveld. Ze veroorzaken hierdoor geen visuele hinder, en integreren zich bovendien moeiteloos in de omgeving.

Dat evenwel de gevraagde en vereiste stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van het serrecomplex werd geweigerd bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen dd. 03/11/2009.

...”

5.

De Raad stelt met de verwerende en de tussenkomende partij vast dat de verzoekende partijen in hun enig middel inderdaad uitsluitend kritiek leveren op de vergunningen die ten behoeve van het serrecomplex werden verleend. Er kan evenwel niet betwist worden dat het eigenlijk voorwerp van de onderhavige procedure de aanleg van een ondergrondse aardgasleiding betreft.

Het staat niet ter discussie dat deze aardgasleiding voornamelijk tot doel heeft om het serrecomplex te bevoorraden, waarvan de wettigheid van de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning door de verzoekende partijen wordt betwist en die inmiddels hetzij geweigerd dan wel van rechtswege vervallen zijn. De wettigheid van de verleende vergunningen voor het litigieuze serrecomplex vormen evenwel niet het voorwerp van de huidige procedure zodat de kritiek van de verzoekende partijen op deze vergunningen niet, minstens niet zonder meer, relevant zijn.

6.

De overweging dat de aardgasleiding voornamelijk, maar niet exclusief tot doel heeft om het kwestieuze serrecomplex te bevoorraden, doet hieraan geen afbreuk. De opmerking van de tussenkomende partij dat de aardgasleiding ook andere installaties dan het serrecomplex kan bedienen, wordt door de verzoekende partijen overigens niet betwist. Bovendien staat het de tussenkomende partij vrij desgevallend geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing en alsnog, wanneer zij hiertoe redenen zou hebben, af te zien van de aanleg van de betrokken aardgasleiding.

De vraag van de verzoekende partijen om de vergunningen voor het serrecomplex, conform artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing te laten, is gegeven voorgaande overweging dan ook niet aan de orde en bovendien moet opgemerkt worden dat de milieuvergunning op 15 februari 2013 in laatste administratieve aanleg werd geweigerd waardoor de stedenbouwkundige vergunning van 24 juni 2010, zoals vastgesteld middels het arrest van 15 oktober 2013 (nummer A/2013/0586), van rechtswege kwam te vervallen.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. De vordering tot vernietiging wordt verworpen.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 oktober 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER